

[Hans Thyge Jacobsen.]

er, at det vil sammenblande disse ting. Jeg vil af hele min evne bestræbe mig for at værne dette lovgivningsområde mod, at uvedkommende hensyn — de være sig nok så berettigede — optages i denne lovgivning.

Den højtærede minister siger, at det gælder om at hjælpe også dem, hvis erhvervs-evne det ikke lykkes at genskabe. Javel, men den hjælp er jo tilstede i forsorgslovens § 256, den ydes jo gennem de sociale udvalg, og der er ingen, der har klaget over, hverken at den var for ringe, eller at der var for mange afslag. Hvorfor skal dette nu pludselig blandes ind i denne lov og centraliseres her i København i invalideforsikringsretten, der i forvejen er overbebyrdet? Hvorfor skal dette dog fratages kommunerne, de sociale udvalg? Jeg finder, det er et stykke embedsmandsfilosofi, og al respekt for embedsmandsfilosofi, men vi sidder jo her for at korrigere den, og jeg tror, den højtærede minister vil være enig med mig i, at her er man kommet til et resultat, som ikke bliver let at praktisere.

Socialministeren (Strøm): Det er jo ikke således, som det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen vil give det udseende af, at alle, der henvender sig til de sociale udvalg, nu kan få proteser. Nu gives de kun i trangtilfælde, og i det foreliggende lovforslag søger vi at komme væk fra trangtilfældene. Det er forskellen.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen har ordet for en kort bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Der er ingen grund til, at vi skal misforstå hinanden. I den hidtil gældende invalideforsikringslov hedder det, at for at invalideforsikringsretten skal kunne yde hjælp til proteser, må proteserne have erhvervmæssig betydning. Hvis dette ikke er tilfældet, er ansøgeren, hvad enten han er invaliderentemodtager eller ikke, henvist til forsorgslovens § 256, hjælp gennem kommunerne, ikke sandt? (*Socialministeren* [Strøm]: Jo). Og jeg finder, at denne ordning er fuldt tilfredsstillende. Hvis den højtærede minister kunne fremføre, at kommunerne, de sociale udvalg, i stor udstrækning afslog sådanne ansøgninger, eller at deres hjælp var utilstrækkelig, så kunne jeg forstå det. Men det er jo ikke tilfældet. Det modsatte er tilfældet, og så forstår jeg ikke, hvorfor den højtærede minister vil forkuldre denne lovs princip ved at bringe et forsorgsmoment ind i den, som ikke har været der før.

Socialministeren (Strøm): Ja, men ærede medlem, det, der er tale om her, er dette: befolkningen er klar over — og det er det ærede medlem også —, at hvis det ærede medlem kommer i den situation at skulle have hjælp f. eks. til en protese af en eller anden art og ikke kan få den gennem invalideforsikringsretten, så kan det ikke nytte at ansøge derom. Det ærede medlem ved, at hvis han ikke kan få den i erhvervsøjemed gennem invalideforsikringsretten, kan han heller ikke få den gennem det sociale udvalg, fordi han ikke er i trang. Og når man ved det, så søger man ikke. Men dermed være ikke sagt, at det ærede medlem ikke i høj grad kunne have brug for den hjælpende hånd, der her er tale om, selvom det sociale udvalg ikke mener, der foreligger et trangtilfælde.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen har ordet for en kort bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Nej, det kan være meget rigtigt, men nu nærmer vi os til det, det ærede medlem hr. Evald Christensen berørte, at der er noget urimeligt i — og det er ikke mindre urimeligt, at det er mig, der skal stå her og påpege det —, at rige mennesker i dag, i kraft af invalideforsikringsrettens praksis, kan indfinde sig f. eks. på tunghøreapparatfabrikkerne med en seddel fra invalideforsikringsretten om, at de skal have et apparat gratis. Naturligvis må der overfor det sociale udvalg kunne dokumenteres trang — det er klart —, og jeg ser ikke nogen ulykke i, at den, der ikke er i trang, selv skal betale sin protese.

Socialministeren (Strøm): Jeg ser sådan på det, at når det drejer sig om at give en invalid en protese, skal der ikke være nogen trangsbedømmelse, som når der er tale om andre ting. Jeg synes, at vi på dette område ligesom i andre lande — og i andre lande er man jo langt fremme på dette punkt — skulle indstille os på at give de mennesker, som de sociale udvalg ikke vil betragte som værende i trang, men som dog er invalider, en protese. Det er det synspunkt, jeg har lagt til grund ved udarbejdelsen af lovforslaget.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen har ordet for en kort bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Er den højtærede minister så klar over, at derved bidrager